

Kurucokról és labancokról nemzetpolitikai összefüggésben

2015. 6. 29.

Toró T. Tibor politikus, az Erdélyi Magyar Néppárt korábbi elnöke, jelenlegi országos alelnöke, „*Két pogány közt egy hazáért*” címmel jelentette meg nemrég kötetét, mely az elmúlt 25 erdélyi és nemzetpolitikai történéseit összegzi és értelmezi. A nagyváradi bemutatón a szerző beszélgetőpartnere Dr. Molnár Gusztáv, a Partiumi Keresztény Egyetem oktatója, a politikatudományok avatott szakértője volt.

Az est moderátoraként Dénes László újságíró köszöntötte a szép számban összegyűlt érdeklődő közönséget, és elmondta: a bemutatásra kerülő kötet szerzője egy mérsékelt kuruc vallomásait vetette papírra. Molnár Gusztáv azon kérésére, hogy Toró T. Tibor értelmezze az elkészült könyv címét, a ma is aktív politikus így reagált: „Könyvem címe egy, a kuruc-labanc ellentét idején született népdal két sora. Mivel az idő tájt lényegében két típusú szemlélet körül folyt a vita a közéleti eseményeket illetően, nevezetesen, a főhatalomba beépülő, a nemzeti érdeket ott érvényesítő politika, valamint a centrális erőterre szemben távolságot tartó, a nemzeti érdeket szuverén módon érvényesíteni akaró felfogás között, úgy éreztem, aktuális közéleti helyzetünket is megfelelő módon képes szimbolizálni ez az idézet. Lényegében egyszerű a képlet: ma sincs más helyzetben az erdélyi magyarság, hiszen választanunk kell, hogy a bukaresti főhatalomba beépülve, kormányra lépve és asszimilálódva a román politikai közegben igyekszünk céljainkat megvalósítani, vagy a központi hatalomtól minél távolabb, egy markáns autonomista politikát támogatunk.”

Molnár Gusztáv rámutatott: a megjelent kötet Toró T. Tibor politikai pályafutásának is tükré, s mint ilyen azért különleges, mert aktív politikusként ritka, hogy valaki értelmezni is tudja a politikai teret.

A Néppárt alelnöke elmondta: az RMDSZ-en belüli reformtömörülés időszakában a maihoz képest jóval nagyobb jelentőséget tulajdonítottak a politikai ideológiáknak, s az ideologikus viták mentén határozták meg politikai értékrendjüket. „Nem sokkal a rendszerváltás után a liberalizmus menő dolognak számított a fiatalok körében, valamint ott voltak a FIDESZ fiatal politikusai, akikkel közösen szocializálódva határoztuk meg politikai értékrendünket. Magunkat nemzeti liberálisaként határoztuk meg, ám ennek legfrappánsabb meghatározását Mátyás Jenő, a Néppárt jelenlegi alelnöke adta meg, mikor azt mondta: nemzeti liberálisnak lenni annyit jelent, hogy magyarok vagyunk és szabadok leszünk. Az ideológiai vitákat mára már túlhaladtuk – a liberalizmussal együtt –, s jelenleg az érdekvérvényesítési harc vált a legfontosabbá” – jelentette ki Toró.

A beszélgetőpartnerek kitértek a román értelmiség politika-alkotó szerepére, valamint a transzilvanista érdekek képviselésének lehetőségére is. Toró T. Tibor elmondta: amint azt könyvében is megfogalmazta, véleménye szerint az etnikai alapon szerveződő pártoké a jövő, és nem hisz a – Szlovákiában tapasztalható – vegyes pártok (esetünkben román-magyar formációk) hosszú távú sikerében. „Ideális esetben az erdélyi magyarság ki kellene alakítsa a maga társadalmi struktúráit, s ehhez hasonlóan az erdélyi románság is erre kéne törekedjen. E két közösség érintkezése és politikai együttműködése teremthetné meg a hatékony autonómista politika alapjait” – fogalmazott Toró.

A könyvbemutató második felében a közelmúlt politikai eseményeit vették górcső alá. Molnár Gusztáv kijelentette: az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács megalakulása immár történelem, miközben a formáció mind a mai napig aktív, a közéletet formáló tényező, s e szervezet tevékenységének eredménye az Erdélyi Magyar Néppárt is. „A Toró T. Tibor könyvében foglaltak a 2012-es önkormányzati választások időszakánál érnek véget. Ez a periódus fontos pillanata volt a Néppárt pályafutásának: először indult országos választásokon, s megfigyelhető volt támogatottságának növekedése is” – mondta Molnár Gusztáv.

„Amikor 2007-ben Tőkés László, európai parlamenti képviselő először – függetlenként – bejutott az Európai Parlamentbe, az erdélyi nemzeti tábor jelentős áttörést ért el. Ekkor kellett volna ez az oldal konszolidálódjon, s egy politikai formáció égisze alá gyűjtse a kuruc tábort, mely nem volt hajlandó beépülni a román főhatalomba. Mindez akkor csak részben sikerült, hiszen a 2008-ban megalakult Magyar Polgári Párt ugyan szép eredményeket ért a Székelyföldön, de az azon kívüli, magyarok lakta területekről lemondott, s időközben szétforgácsolódott politikai tőkéje. 2011-ben azzal kellett szembesülnünk, hogy az MPP nem tölti be funkcióját, s így két lehetőség állt előttünk: vagy visszavonulunk és erdélyi értelmiségiként szemléljük tovább az eseményeket, vagy létrehozunk egy új, zöldmezősnek mondható pártot” – reagált beszélgetőpartnere felvetésére Toró T. Tibor. A néppárti politikus elmondta: az elkövetkező időszak legégetőbb feladata, hogy a 2016-os választásokig megszüntessék az erdélyi politika háromszatúságát. „A létező ideologikus törésvonal mentén kell újraszerveződni, vagyis az autonómista politikai tömb egységére van szükség a Bukarestben tevékenykedő politikai erőkkel szemben. Ha nem sikerül egyértelműen rávilágítanunk a két tábor különbözőségeire, félő, hogy a választópolgárok közömbössé válnak az erdélyi magyar politikával szemben” – jelentette ki Toró. „Természetesen ezt a kuruc-labanc csatát nem lehet megvívni anélkül, hogy nem számolunk azzal a ténnyel, hogy mindez a magyar nemzetpolitika szerves részét is képezi. A bukaresti főhatalom felkészültségét és erőforrásait kizárólag egy erős magyarországi nemzetpolitikával tudjuk ellensúlyozni” – mondta a Néppárt politikus.

A beszélgetés végén elhangzott: a felvetett kérdéseket nem lehet megoldani kizárólag a Budapest–Bukarest tengelyben gondolkodva, hiszen – Toró T. Tibor véleménye szerint – a román nemzetpolitikát a magyarországi nemzetpolitika tudja kiegyensúlyozni. „Az ukrán helyzetet figyelve rá kell döbbenjünk arra, hogy akkor lehetünk igazán sikeresek, ha kitűzött céljainkat a világpolitikai érdekek rendszerében is el tudjuk helyezni” – zárta a felszólalását Toró T. Tibor.

